

ஐங்குறுநூறு காட்டும் மக்கட் பேறும் சமுதாயப் பின்னணியும் Echoes in Verse: Unveiling Societal Aspirations in Aingurunuru's Depiction of Progeny

தே. தமிழ்ச்செல்வம்¹, முனைவர் க. நாகரத்தினம்²

¹ஆய்வியல் மாணவர், டாக்டர் எஸ்.என்.எஸ் ராஜலட்சுமி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
(தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர் - 641049.

²உதவிப் பேராசிரியர், டாக்டர் எஸ்.என்.எஸ் ராஜலட்சுமி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
(தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர் - 641049

¹**Tamilselvam D**, Research Scholar, Dr. SNS Rajalakshmi College of Arts and Science (Autonomous)
Coimbatore - 641049. Email: tamilkrithka7@gmail.com, ORCID:

²**Dr. K. Nagarathinam**, Assistant Professor, Dr. SNS Rajalakshmi College of Arts and Science
(Autonomous), Coimbatore - 641049. Email: rathikak80@gmail.com, ORCID:

Abstract:

Literature arises from social life, hence a significant portion of literature becomes a portrayal of society. Whatever way of life and customs a society possesses, those are also recorded in literature. Therefore, the life of a society during a specific period can be understood through the literature that emerged during that period. In this regard, this essay aims to explore the concept of progeny (children) as depicted in Aingurunuru, how gender preference operated in progeny, and the societal background for this.

Keywords: Literature, Society, Aingurunuru.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இலக்கியம் சமுதாய வாழ்க்கையிலிருந்து தோன்றுவதால் இலக்கியத்தின் பெரும்பகுதி சமுதாயச் சித்தரிப்பாய் அமைந்து விடுகின்றது. ஒரு சமுதாயம் எத்தகைய வாழ்வியலை ஒழுகலாறுகளைக் கொண்டுள்ளதோ அவையே இலக்கியத்திலேயும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. எனவே ஒரு சமுதாயத்தின் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திய வாழ்க்கையை அக்காலக் கட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியத்தின் வாயிலாகக் கண்டடைய முடியும். இந்த வகையில் ஐங்குறுநூறு காட்டும் மக்கட்பேறு குறித்தும் மக்கட்பேற்றில் பாலின விருப்பு எப்படித் தொழிற்பட்டிருந்தது என்பது குறித்தும் இதற்கான சமுதாயப் பின்னணி குறித்தும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: இலக்கியம், சமுதாயம், ஐங்குறுநூறு

மக்கட்பேறு

மனித வாழ்க்கையை முழுமை பெறச் செய்வது பிள்ளைப் பேறேயாகும். சமூக உறுப்பினர்கள் பிறந்து, வளர்ந்து, மணம்முடித்து இல்லற வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு அதன் பயனாகப் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுப்பதே சமுதாய நிலையில் முழுமையான வாழ்க்கையாகக் கருதப்படுகின்றது. இதனால்தான் இலக்கியங்கள் பிள்ளைப் பேற்றின் முக்கியத்துவத்தைப் பெரிதும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளது.

"தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் குழந்தைப்பேற்றின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. தலைவி சூலுறும் பக்குவக் காலத்தில் தலைவன் அவளைப் பிரிந்திருக்க மாட்டான் என்ற கருத்தினைப் "பூப்பின்

புறப்பாடு ஈராறு நாளும் நீத்த கன்றுரையார்" என்ற தொல்காப்பிய அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. குழந்தைப் பேற்றிற்கும் அக்கால சமுதாயம் தந்த முக்கியத்துவத்தையே அது உணர்த்துகின்றது. "நன்கலம் நன்மக்கள் பேறு" என்பது மக்கட் பேற்றின் சிறப்பினையே சுட்டுகின்றது.

குழந்தைப் பேற்றை மக்களுக்கு வலியுறுத்தப் பல்வேறு நம்பிக்கைகள் பரப்பப்பட்டன. குழந்தையைப் பெற்றவர்களே இவ்வுலகில் புகழோடு வாழ்ந்து மறுமையுலகை அடைவர் என்ற கருத்து மக்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டது. ஈமச் சடங்குகளைச் செய்வதற்கும் இறந்த பின் பல்வேறு சடங்குகளைச் செய்வதற்கும் பிள்ளை அவசியம் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இக்கருத்துக்கு ஆதரவாகப் பிள்ளை பெறாதவர்களுக்குப் போரிலிருந்து உயிர் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு பெண்ணும் குழந்தை பெற்றுத் தருவதையே முதற் கடைமையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை "ஈன்று புறம் தருதல் எந்தலைக் கடனே என்ற தொடர் மக்களுக்குப் போதிக்கின்றது". (இராமநாதன், ஆறு, 1982 :90)

ஆக மனித சமூகம் குடும்பமாக வாழும் வாழ்க்கையைப் பொருள் பொதிந்ததாக ஆக்குவதும் மாந்தர்தம் இல்லற வாழ்க்கையை முழுமை பெறச் செய்வதும் மக்கட் பேறுதான் என்பது தெளிவுபடுத்துகின்றது. இந்த உண்மையைச் சங்கத் தமிழர் தெளிவாக உணர்த்திருந்தனர் என்பதற்குப் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி பாடியுள்ள புறநானூற்றுப் பாடல் சிறந்த சான்றாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடல் வருமாறு!

"படைப்புப் பல படைத்துப் பலரோடு உண்ணும்
உடைப் பெரும் செல்வாராயினும் இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டும் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை இல் லோர்க்குப்
பயங்குறை இல்லைத் தாம் வாழும் நாளே" (புறம் .188)

"பலருடன் இருந்து உண்ணும் உயர்நிலையை அடைவதே உலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பல அமைப்புகளும் அமைந்து விட்டன என்பதற்கு அடையாளமாகும். இவ்வாறு படைக்கப்படும் செல்வம் பலவற்றையும் படைத்து பலருடன் கூட உண்ணும் உடைமை மிக்க செல்வத்தை உடையோராயினும் குறுகக் குறுக நடந்து சிறிய கையை நீட்டிக் கலத்தின் கட் கிடந்தனைத் தரையிலேயிட்டும் கூடப் பிசைந்து தோண்டியும் வாயாற் கவ்வியும் கையால் துழாவியும் நெய்யையுடைய சோற்றை உடம்பின் கண் படச் சிதறியும் இவ்வாறு அறிவை இன்பத்தால் மயக்கும் மக்களைப் பெறாதவர் வாழ்க்கை குறைவுடைய வாழ்க்கையேயாகும். எனவே பெருவாழ்விற்குரிய மக்களைப் பெற்றுக் குடும்பத்துடன் இன்பமாக வாழ்ந்தனர் பழந்தமிழ் மக்கள்" (வித்தியானந்தன், சு. 1971:288) என்பது தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றது.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மக்கள் பேறு குறித்து ஐங்குறுநூறு சுட்டும் செய்திகளை இனிக்காணலாம்.

ஐங்குறுநூற்றில் மக்கட்பேறு

ஐங்குறுநூற்றின் முல்லைத்திணைப் பாடல்களில் செவிலி கூற்றுப் பத்து எனும் தலைப்பில் அமைந்த பத்துப் பாடல்களும் மக்கள் பேற்றின் சிறப்பை மக்கட்பேறு இல்லற வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியில் திளைக்கச் செய்வதைச் சிறப்பாகப் பேசுகின்றன.

தன் குட்டி இடையே படித்திருக்க அதன் இரு பக்கமும் மானும் அதன் பிணையும் படுத்திருப்பதைப் போல மகன் நடுவே படுத்திருக்க இரு மருங்கும் தாயும் தந்தையும் படுத்திருந்தனர் எனச் செவிலி கூறுவதை

"மறி இடைப் படுத்த மான்பிணை போல,
புதல்வன் நடுவணன் ஆக நன்றும்
இனிதுமற்ற அவர்கிடக்கை" (ஐங்குறுநாறு. 401:1-3)

எனும் அடிகள் சுட்டுகின்றன.

"புதல்வற் கவை இய தாய் புறம் முயங்கி
நகை இனன் வதிந்த கிடங்கை, பாணர்
நரம்பு உவர் முரற்றை போல
இனிதால்....." (ஐங்குறுநாறு .402)

எனும் பாடல் தன் மகனை அனைத்துக் கிடந்த தாயின் புறத்தைக் கணவன் தழுவிக் கிடந்தது பாணரின் யாழின் நரம்பிலிருந்து எழுந்த இசையைப் போல இனிமையுடையது எனச் செவிலி கூறுவதைச் சுட்டுகின்றது.

தன் மகன் சிறு தேர் உருட்டுவதைக் கண்டு தலைவன் தன் காதலியின்பால் கொண்ட அன்பைப் போலப் பெரிதும் அன்பு கொண்டான் என ஒரு பாடல் (ஐங். 403) சுட்டுகிறது.

தன் மகனுக்குத் தாய் பாலூட்ட அவளின் முதுகுப் புறத்தே தலைவன் தழுவிக் கிடந்தான். (ஐங், 404)

மகனை ஈன்றத் தலைவி தான் வாழப் புகுந்த ஒளி பொருந்திய வீட்டிற்கு விளக்காகினாள் என்பதை

"ஒண் சுடர்ப் பாண்டிற் செஞ்சுடர் போல
மனைக்கு விளக்கு ஆயினள் மன்ற - கனைப் பெயல்
பூப்பல அணிந்த வைப்பின்
புறவு அணிந்து புதல்வன் தாயே" (ஐங்குறுநாறு .405)

எனும் பாடல் காட்டுகின்றது.

மகன் அருகிலே விளையாடி இன்புறத் தலைவன் தன் மனைவியைத் தழுவி இனிமையோடு அமர்ந்திருந்தான் (ஐங்குறுநாறு. 406) என்றும்

பாணர்கள் முல்லைப் பண்ணை யாழில் மீட்ட தலைவி முல்லைப் பூவைச் சூட வெறுப்புற்ற தலைவன் தன் புதல்வனோடு பொலிவுற்று இனித்திருந்தான் (ஐங்குறுநாறு. 408) என்றும் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

"புதல்வனைத் தழுவிக் கிடந்தான் தலைவன். அப்புதல்வனை ஈன்றவனோ (நம்மகள்) அவ்விருவரையும் ஒருங்கு அனைத்துக் கிடந்தாள். அவ்வாறு அம்முவரும் படுத்திருந்த காட்சி எப்பொழுதும் இனிமை தருவதாகும். அவ்வின்பத்திற்கு மிகப்பெரும் பரப்பினை உடைய இவ்வுலகம் முழுவதுமே ஒப்பாகும்." (தட்சிணாமூர்த்தி அ. 2004: 894) என ஐங்குறுநாற்றின் 409 ஆம் பாடல் சுட்டுகிறது.

மாலை நேரத்தில் வீட்டின் முற்றத்தின் கண் உயரம் குறைந்த கட்டிலில் தலைவன் தலைவியுடன் இருக்க, மகன் அவளின் மார்பில் மேல் ஏறி ஊர்தலால் தோன்றும் மகிழ்ச்சியும் சிரிப்பும் கூடிய இன்பம் நிறைந்த நிலை பாணனின் யாழிசையை ஒத்திருக்கிறது என்பதை (ஐங்குறுநாறு. 410) ஒரு பாடல் பதிவு செய்துள்ளது

மேற்காட்டிய சான்றுகளைத் தொகுத்து நோக்குகின்ற போது இல்லற வாழ்க்கைக்கும்- குடும்ப வாழ்க்கைக்கும் மகிழ்ச்சியையும் இன்பத்தையும் அளிக்கவல்லது மக்கட்பேறே என்பதும் தலை மக்களின் அன்பு நிறைந்த - இன்பம் நிறைந்த வாழ்க்கை மக்கட் பேற்றின் அடித்தளத்திலேயே அமைகின்றது

என்பதும் புலப்படுகின்றன. மக்கள் பேறு வாழ்க்கைக்கு அதன் இயக்கத்திற்குக் காரணமானது என்பதைப் பண்டைத் தமிழர் நன்குணர்ந்திருந்தனர் என்பதை ஐங்குறுநூற்றின் செவிலிக் கூற்று பத்து சிறப்பாகச் சித்தரித்துள்ளது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

மேற்காட்டிய செவிலிக் கூற்று பத்துப் பாடல்கள் மக்கள் பேற்றின் முக்கியத்துவத்தை சிறப்பைக் காட்டும் அதே வேளையில் மக்கள் பேற்றில் ஆண் பிள்ளையையே முதன்மைப்படுத்திப் பேசுகின்ற போக்கையும் நுட்பமாகச் சித்தரித்துள்ளது. இந்த நிலையில் மக்கட்பேற்றில் ஆண் பிள்ளை குறித்த விருப்பம் தொழிற்படுவதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. எனவே இதற்கான சமுதாயப் பின்னணியைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அடிப்படையாகின்றது.

ஆண் பிள்ளை விருப்பம் சமுதாயமும்

ஐங்குறுநூற்றின் செவிலி கூற்று பத்துப் பாடல்களில் புதல்வனே முதன்மைப்படுத்தி பேசப் பெறுகிறான்.

*புதல்வன் நடுவண ஆக (401: 2)

*புதல்வற் கவை இய தாய் புறம் முயங்கி (402:1) ஒன்னு

*புணர்ந்த காதலியின் புதல்வன் தலையும் (403:1)

*புறவணி நாடன் புதல்வன் தாயே' (405 :4)

*வாள் நுதல் அரிவை மகன்(404:1)

*மாதர் உண்கண் மகன் விளையாட' (406:1)

*துனி தீர் கொள்கைத் தன் புதல்வனொடு பொலிந்தே '(408:4)

*புதல்வற் கவை இயினன் தந்தை(409:1)

*மனையோள் துணைவி ஆக புதல்வன் '(410:2)

என 407 ஆம் பாடல் தவிர ஏனைய ஒன்பது பாடல்களிலும் மகன், புதல்வன் என ஆண்மகனே முதன்மையாகச் சிறப்பாகப் பேசப் பெற்றுள்ளது. இதற்கான காரணம் என்ன? சங்கச் சமுதாயம் ஆண் வழிப்பட்டதாகவும் ஆண்வழித் தலைமையினதாகவும் இருந்ததே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

"பிள்ளைப் பேறு என்பது நடைமுறை சார்ந்த நிலையில் அன்றி ஆண்வழிச் சமுதாய அமைப்பை முன்னிலைப்படுத்தும் நோக்கிலேயே இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ளது 236 புலவர்களால் பாடப்பட்ட 882 களவுப் பாடல்களையும் 233 புலவர்களால் பாடப்பட்ட 964 பாடல்களையும் கொண்டதான சங்க இலக்கியங்கள் (வ.சு.ப.மாணிக்கம், 1947:91) தலைவி தலைவன் இருவரை மட்டுமே மையப்படுத்தியவனாக அமைந்திருக்க எல்லாப் பாடல்களும் தலைவியை மையப்படுத்தியே பெரிதும் அமைந்திருக்கக் கற்புப் பாடல்களில் பேசப்படும் பிள்ளைப் பேற்றுச் சூழல்களில் ஆண் பிள்ளைப் பேறே பேசப்பட்டுள்ளது. பெண் பிறப்பு பற்றிய செய்தியைப் பேசும் அகப்பாடலையோ புறப்பாடலையோ எங்கும் பார்க்க இயலவில்லை.

பரத்தையர் கூட எம்மொடு புலம்பும் புதல்வன் தாய் (ஐங்குறுநூறு.90:4) "மேவன செய்யும் புதல்வன் தாய்கே" (குறுந்தொகை 8 :6) எனப் புதல்வனை முன்னிலைப்படுத்தியே தாயை விளிக்கின்றாள் " ஆகவன முலையரும் பிய சுணங்கின் மாசில் கற்பின் புதல்வன் தாய்" (அக .6: 12,13)எனத் தலைவன் தலைவியையும் மகனே முன்னிலைப்படுத்தியே அழைத்துள்ளனர் ."கணவன் உவப்ப புதல்வர் (600) என மதுரைக்காஞ்சி பிள்ளைபேற்றில் கணவன் மகிழ்வது ஆண் பிள்ளைப் பிறப்பிலேயே என்பதை

உரைத்துள்ளது." (பெ.மாதையன், 206: 113 ,114) எனக் குறிப்பிடும் பெ. மாதையன் சங்க இலக்கியங்களில் இந்த போக்கே பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளதை (குறுந்தொகை 359 :56' அக . 176 :18-21 ,184 :1 -3, 66:1-4, கலித்தொகை 75: 24,25, பதி.74 :20, 21 ,புறம். 160: 18 ,19 பெரு. 223 -225,246, 252 நற்றிணை, 355:1-3) எடுத்துக்காட்டி,

".....இவ்வாறு சங்க இலக்கியக் கவிதை மரபே ஆண் வழிப்பட்டதாக ஆணை முதன்மைப்படுத்தியதாகப் பெண்ணைத் தற்சார்பற்ற நிலையில் ஆணைச்சார்ந்து முன்னிலைப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது" (2010:116) என்கிறார்.

எனவே சமூக நிலையில் ஆணை முதன்மையானவனாக விளங்கிய நிலையில் பல்வேறு சமூக ஒழுக்கலாறுகளும் ஆணை முதன்மைப் படுத்தியவனாக ஆண் வழிப்பட்டவையாக இருப்பதே இயல்பு. இந்த இயல்பைத் தான் சங்கக் கவிதையாக்கமும் சங்கக் கவிதைகளில் இடம் பெறும் ஆண் முதன்மையையும் ஆண்மகவு விரும்பப் பெறுவதும் புலப்படுகின்றது.

"சங்க காலத்தில் மனையின் கண் இருந்து மனையறம் நிகழ்த்தும் உரிமை இல்லறத்தில் தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்லும் சிறப்பு மகளிர்க்கு உரியவொன்றாக இருந்தது. மனைவி, இல்லாள், மனைக்கு விளக்கு, மனைக்கிழத்தி, மனையாள், மனையோள், இற்பொலி மகனூஉ, இற்கிழத்தி போன்ற பெயர்கள் மகளிர்க்கே உரியவாயின. இவ்வாறு மனையின் உரிமையினைக் என குறித்தற்குரிய பெயர்கள் ஆண் பாலருக்கு வழங்கப் பெறாமையால் அன்று மனையறக் கடமைகளில் மகளிரே பொறுப்புடையராய் விளங்கினர் என்பதை அறியலாம் "(திலகவதி, 2001:139) இந்தச் சமூகநிலை பெண்ணின் வெளியுலகத் தொடர்பைத் தடைசெய்வது பெண்ணை இல்லறக் கடமைகளிலேயே உழலச் செய்தது. எனவே பொருளிட்டல், போர் முதலானவற்றில் பெண்ணுக்கு இடமின்றி போனது. இந்த நிலையில் பொருளிட்டல், போர்க்களம் புகுதல் முதலான சமூகக் கடமைகளில் ஈடுபடும் வாய்ப்பு ஆணுக்கு மட்டுமே இருந்ததால் ஆண்பிள்ளைப் பேறு பெரிதும் விரும்பப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவுபடுகின்றது. இதனையே ஐங்குறுநாறு காட்டுகின்றது எனலாம்.

முடிவுரை

இலக்கியம் சமூக வாழ்க்கையிலிருந்து உருவாவதால் அது சமூக வாழ்க்கையே சித்தரிக்கின்ற இயல்பு உடையதாகின்றது. இந்த நிலையில் சமூகத்தின் பல்வேறு ஒழுக்கலாறுகளையும் விழுமிய கூறுகளையும் புலப்படுத்துகின்ற இலக்கியம் இத்தகைய கூறுகள் எத்தகைய சமூகப் போக்கின் அடிப்படையில் எழுந்தனவோ அதே நிலையைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துவிடுகின்றது.

சங்கச் சமுதாயம் ஆண்வழிப்பட்ட ஆண் தலைமையை முழுதாகக் கொண்ட சமுதாயம் எனில் சமுதாய நடைமுறைகள் யாவும் ஆண் தலைமையை, ஆண் மேலாண்மையைக் கொண்டவையாக இருப்பது இயல்பானது.

ஆண் வழிச் சமுதாயத்தில் இலக்கிய உருவாக்கமும் ஆண் தலைமையை மேலாண்மையை புலப்படுத்துவதன். இந்த வகையில் ஆண் வழிப்பட்ட சங்க இலக்கியக் கவிதை மரபில் ஆணின் முதன்மை, தலைமை பேசப்படுவதும் விரும்பப்படுவதும் இயல்பாக நிகழ்ந்துள்ளன. இந்தப் பின்னணியில் மக்கட்பேறு இல்லற வாழ்வுக்கு சமுதாய வாழ்வுக்கு அடிப்படை என்பதை வலியுறுத்தும் சங்க இலக்கியங்கள் மக்கட் பேற்றிலும் ஆண் மக்கட்பேற்றையே விரும்பியிருப்பது தெளிவாகத்

தெரிகின்றது. இந்தச் சமுதாயப் பின்னணியைத்தான் ஐங்குறுநூற்றின் செவிலிகூற்று பத்துப் பாடல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. இராமநாதன் ,ஆறு, 1982 நாட்டுப்புற பாடல்கள் காட்டும் தமிழர் வாழ்வியல் மணிவாசகர் நூலகம், 89 ,லிங்கிச் செட்டித் தெரு, சென்னை
2. தட்சிணாமூர்த்தி,அ.(உ.ஆ) 2004, ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும் புத்தகம் ,2 என். சி. பி. எச் பிலிட், சென்னை
3. திலகவதி,க, 2001 ,சங்க கால மகளிர் வாழ்வியல் இறையருள் பதிப்பகம் 4/371முதல் தெரு சக்தி நகர் காட்டூர், திருச்சிராப்பள்ளி
4. மாதையன் ,பெ, 2010 சங்க இலக்கியத்தில் குடும்பம் என்.சி. பி. எச் .பி லிட் ,சென்னை
5. வித்தியானந்தன் ,சு,1971, தமிழர் சார்பு, பாரிபுத்தகப் பண்ணை, 574, பைகிராப்ட் ரோடு, திருவல்லிக்கேணி சென்னை.

References:

1. Ramanathan, Aru, 1982. Folksongs Portraying Tamil Life Styles. Manivasagar Noolagam, 89, Lingi Chetty Street, Chennai.
2. Dakshinamurthy, A. (Ed.), 2004. Ainkurunuru: Original Text and Commentary. 2 N.C.P.H. Pvt. Ltd., Chennai.
3. Thilagavathi, K., 2001. Life Styles of Women in the Sangam Period. Iraiyanar Pathippagam, 4/371 Mudal Street, Sakthi Nagar, Kattoor, Tiruchirappalli.
4. Mathaiyan, Pe., 2010. The Family in Sangam Literature. N.C.P.H. Pvt. Ltd., Chennai.
5. Vidyananthan, Su., 1971. Tamil Perspectives. Pari Puthaga Pannai, 574, Pycrofts Road, Triplicane, Chennai.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).